

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18

111 21 Praha 1

DS: snkabbm

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Sodales Solonis z. s.**, IČ: 22848347
Bratří Nejedlých 335
267 53 Žebrák

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaný: **Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR**
Na Františku 1039/32
110 15 Praha 1
DS: bxtaaw4

Správní žaloba

proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. dubna 2016, č. j. MPO 16835/16/10200/01000,
podaná podle ustanovení § 65 *et seq.* soudního řádu správního
(dále jen „SŘS“)

Elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: 3 000 Kč; k výzvě soudu

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I. Rekapitulace

[1] Rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. dubna 2016, č. j. MPO 16835/16/10200/01000 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), byl zamítnut žalobcův rozklad směřující proti rozhodnutí ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 18. března 2016, č. j. MPO 13526/2016, jímž žalovaný částečně odmítl žalobcovu žádost o informace týkající se výše odměn náměstků ministra a ředitelů odborů ministerstva za rok 2015.

[2] Neboť napadené rozhodnutí je nezákonné, žalobci nyní nezbývá než brojit proti němu správní žalobou.

Důkaz: rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. dubna 2016,
č. j. MPO 16835/16/10200/01000 – v příloze

II. Žalobní body

[3] Otázkou, zda a do jaké míry poskytovat žadatelům podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*“), údaje o platech a odměnách zaměstnanců povinných subjektů podle InfZ, se zevrubně zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62.¹

[4] V tomto judikátu Nejvyšší správní soud jednoznačně postuloval (§ 67):

„Historie poskytuje řadu příkladů pro tezi, že každá moc, i demokratická, korumpuje, a že čím méně je kontrolována, tím větší je nebezpečí jejího zneužití. Kontrola veřejné moci prostřednictvím takových institutů, jako je § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, má řadu výhod, které ve svém souhrnu významně brání zneužívání veřejné moci a posilují demokratickou legitimitu politického systému.“

[5] Poté soud zhodnotil předestřenou otázku ve světle konfliktu ústavního práva na informace a práva na ochranu soukromí (práva na informační sebeurčení), a po provedení testu proporcionality dospěl k následujícímu závěru (§ 96):

„Z kritérií testu proporcionality, jak jej vyžaduje český ústavní pořádek i právo Evropské unie, zejména rozsudek Soudního dvora ve věci Österreichischer Rundfunk, vyplývá, že v konkrétních případech nebude výjimečně možno žádostem o poskytnutí informace o platech zaměstnanců poskytovaných z veřejných prostředků vyhovět, neboť to nebude přiměřené zákonodárcem sledovanému cíli (jenž je sám o sobě, jak výše vyloženo, zcela legitimní), jelikož zásah do práva na informační sebeurčení osoby, o níž budou informace poskytovány, bude v citelném nepoměru s tím, v jakých ohledech a v jaké míře může být za cenu takového zásahu dosaženo

¹http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2012/0055_8As_-_1200062_20141022104439_prevedeno.pdf

v konkrétním případě platové transparency, a tedy zajištěna kontrola hospodárnosti konkrétní oblasti veřejné sféry. Zjednodušeně řečeno lze říci, že v některých výjimečných případech nebude vzhledem ke konkrétním okolnostem cíl proporcionální (v užším slova smyslu) negativním důsledkům spojeným s jeho dosažením. Typově vzato se bude jednat o případy, u nichž budou současně (kumulativně) splněny následující podmínky: 1) osoba, o jejíchž platových poměrech má být poskytnuta informace, se na podstatě vlastní činnosti povinného subjektu podílí jen nepřímou a při zohlednění všech okolností nevýznamným způsobem a 2) nevyvstávají konkrétní pochybnosti o tom, zda v souvislosti s odměňováním této osoby jsou veřejné prostředky vynakládány hospodárně.“

[6] Dále Nejvyšší správní soud tyto dvě podmínky rozvedl, přičemž v případě první z nich zdůraznil, že *„[d]o skupiny osob, u nichž podle konkrétních okolností může připadat v úvahu odeprání poskytnutí informace o jejich platech, jsou-li placeny z veřejných prostředků, tak mohou patřit zásadně jen osoby vykonávající u povinného subjektu činnosti pomocné nebo servisní povahy (např. údržba, úklid, závodní stravování), a to samozřejmě jen za předpokladu, že nenaplníují některý z výše naznačených rysů“* (§ 98).

[7] Neboť žalobce má všechny důvody se domnívat, že ani náměstek ministra, ani ředitel odboru ministerstva podmínce umožňující takovou exempci *prima facie* vyhovět nemůže, je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je s tímto recentním judikátem ve flagrantním rozporu.

[8] Zcela bez relevance jsou rozhodnutím povinného subjektu reflektované obavy osob, jichž se žádost o informace týká, *„zda informace vydané v požadované struktuře (včetně jména a příjmení) nebudou dále neoprávněně šířeny na stránkách, které osoba zastupující žadatelku provozuje (www.sinagl.cz), včetně jejich zneužití v předvolební kampani...“* (§ 13).

[9] Obecně lze uvést, že povinný subjekt musí při svém rozhodování vždy respektovat judikaturu Nejvyššího správního soudu, a jen ve zcela výjimečných případech, domnívá-li se, že judikát je obsoletní a bylo by na místě rozhodovací praxi změnit, může se od něj odchýlit, avšak v takovém případě musí důvody, proč tak učinil, ve svém rozhodnutí podrobně a přesvědčivě vysvětlit. Jen stěží lze arci pokládat za obsoletní rozsudek vydaný před několika dvěma lety a stejně tak nelze za vyčerpávající a přesvědčivé označit odůvodnění o délce 16 odstavců, *nota bene* jestliže judikát, jenž je jím domněle zpochybňován, čítá 35 stran.

[10] Z těchto důvodů proto nelze než dospět k závěru, že napadené rozhodnutí nemůže obstát jako správné a zákonné a je na místě, aby bylo soudem v řízení o správní žalobě zrušeno.

III. Včasnost žaloby a příslušnost soudu

[11] Žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 20. dubna 2016, tato žaloba je tedy podávána ve lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 SŘS.

[12] Neboť žalovaný má sídlo v obvodu Městského soudu v Praze, v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 a 2 SŘS je k jejímu projednání příslušný tento krajský soud.

IV. Formulace petitu

[13] Podle ustanovení § 16 odst. 4 InfZ při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

[14] Z toho vyplývá atypická formulace žalobního petitu, který žalobce soudu předkládá.

[15] Protože žalovaný poskytl žalobci přehled odměn ve formě excelové tabulky, kde místo jmen a příjmení jednotlivých osob uvedl pořadová čísla (kupř. „*náměstek ministra 5*“ nebo „*ředitel odboru 32*“), postačí, pokud žalovanému bude uložena povinnost doplnit jednotlivá jména a příjmení spolu s informací o pořadovém čísle, pod nímž byla daná osoba anonymisována.

V. Závěrečný návrh

Z těchto důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho žaloby vydal tento

r o z s u d e k :

1. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. dubna 2016, č. j. MPO 16835/16/10200/01000, a rozhodnutí ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 18. března 2016, č. j. MPO 13526/2016, se zrušují.
2. Žalovanému se nařizuje poskytnout žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku jména a příjmení jednotlivých náměstků ministra a ředitelů odborů v roce 2015 spolu s informací, pod jakými čísly byly tyto osoby uve-

deny v tabulce v příloze vyrozumění ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 18. března 2016, č. j. MPO 13526/2016.

3. Žalovaný je povinen uhradit žalobci ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku náklady řízení, k rukám žalobcova právního zástupce.

V Praze dne 21. dubna 2016

Sodales Solonis z. s.

Seznam příloh:

1. *plná moc*
2. *rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. dubna 2016, č. j. MPO 16835/16/10200/01000*

